

Han havde ønsket, at det havde ventet længere med Fremsættelsen af Lovforslaget, end det nu har ventet. Det er meget opmuntrende at høre dette nu, efter at jeg i et Par Maaneder har set den ene haanlige Artikel imod Regeringen efter den anden, fordi vi ikke jagede nok med at faa den Sag frem til Drøftelse her i Rigsdagen. Det er meget opmuntrende nu at høre Venstremænd staa frem og erklære, at egentlig hastede det slet ikke, egentlig burde det have ventet noget endnu, inden denne Sag kom frem. Selvfølgelig kunde man have ventet længere, selvfølgelig kunde man meget vel have levet videre paa Loven af 1924, hvis man fra Rigsdagens Side, f. Eks. gennem Valutaudvalget, vilde have taget Ansvar for, at den Dollarkredit, der er nødvendig for Bankens Virksomhed, kunde være til Anvendelse under de siden Lovens Givelse ændrede Forhold. Det er jo den Omstændighed, at man maa anse denne Dollarkredit for ikke at staa til Raadighed under de nuværende Kursforhold, der gør det nødvendigt at lovgive i Øjeblikket; ellers, indrømmer jeg, var der ingen egentlig Nødvendighed derfor. Hvis man altsaa vilde give sit Tilsagn paa det Omraade, vilde der saamænd intet være i Vejen for at vente adskillig Tid endnu, inden man begyndte den egentlige Lovgivning. Naturligvis er der den Fare ved den nuværende Ordning, som man ogsaa har paapeget, at hvis en Baissespekulation satte ind, er der intet, der forlanger, at Banken skal hindre en Nedgang fra de nuværende 93 til 70. Hvis man altsaa ikke er bange for det, og hvis man vil stille Kreditten til Raadighed, er det i og for sig ikke nogen Livsnødvendighed for Regeringen at faa en ny Lov i Øjeblikket. Men jeg antager, at Frygten for en saadan Baissespekulations Resultat, at Kronen faldt fra 93 til omkring 70, alligevel er saa vel begrundet, at der er al Anledning til nu at søge hindret en saadan Udvikling. Derfor har vi altsaa fra første Færd været enige med Partiernes Repræsentanter om, at den Bundkurs, der var fastsat, maatte ændres, og at Dollarkreditens Anvendelighed burde sikres. Det er det, der har været Enighed om, og det er det, som man søger opnaaet ved nærværende Lovforslag, og dette kan opnaas, uden at man i dette Øjeblik tager noget som helst Standpunkt til, hvad der skal ske om en Maaned eller 3 Maaneder eller 3 Aar. Men naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen siger, at Bundkursen ikke er nok, at der ogsaa bør være et Loft — og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Drachmann

var inde paa lignende Betragtninger —, saa maa jeg dertil sige, at man jo hidtil fra de fleste Sider har været enig om, at det lader sig ikke realisere, navnlig ikke i et Land af Danmarks Størrelse og med de økonomiske Midler, vi har til Raadighed. Naar derimod det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fortsat ønsker en grundig Undersøgelse af alt muligt — tror jeg, han sagde —, forinden man skrider til en Afgørelse, saa er det jo netop det, der aabnes Adgang til ved Vedtagelsen af det Lovforslag, her er Tale om. Naar det ærede Medlem forlanger at vide, förstod jeg, hvornaar Guldindløselighed kan ventes, tror jeg, at det er at stille for store Fordringer om Oplysninger i dette Øjeblik. Det vilde neppe nogen være i Stand til at svare paa, end ikke de Medlemmer, der saa bestemt forlanger Pari sikret allerede nu.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har gjort forskellige Bemærkninger, af hvilke jeg kun skal opholde mig ved en enkelt. Han sagde, at man havde handlet forkert i Sommer, da man ikke tog de Drøftelser, som de Konservative ønskede, med det samme. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. De Drøftelser, der den Gang var Tale om, var Drøftelser med Erhvervene, og der blev afholdt i Valutaudvalget af Regeringen i Samråd med Valutaudvalget en Række mundtlige Drøftelser med Repræsentanter for Erhvervene og for Bankerne, og da disse var tilendebragt, var man enig om, at det var ønskeligt yderligere at give Erhvervslivet i Opgave at svare paa, hvad de mente om Situationens Udvikling. Dette skete, og disse Svar kom til at foreligge i den Form, hvori de nu er vedføjede det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde imidlertid noget om, at Erklæringen af 23. Juli havde en Linie, der særlig var de Konservatives, nemlig at man ogsaa skulde undersøge, hvorledes Følgerne af Kronens Fæstnelse kan modvirkes. Det erindrer jeg meget vel. Men da der endnu ikke har været Tale om Kronens Fæstnelse og formentlig heller ikke for Alvor kan være Tale om det i dette Øjeblik, har der ikke været nogen direkte Foranledning til at foretage en Undersøgelse, som jo dog først maa kunne foretages, naar man kender de Forhold, under hvilke der er Tale om at gennemføre dette. Selvfølgelig maa saadanne Undersøgelser foretages, om hvorvidt en bestemt Valutapolitik's Tilendebringelse fører Konsekvenser med sig af en saadan Art, at det er nødvendigt at foretage noget deraf. I det hele vil